

საქართველოდან ამერიკაში გადებული სტუდენტი ხიდი

საქართველოში ყოველწლიურად ხორციელდება ამერიკული პროგრამა **Flex-i**, ეს გახლავთ გაცვლითი პროგრამა, რომლის ფარგლებში ნელინადში 50-მდე ქართველ მოსწავლეს ეძლევა საშუალება, უფასო ერთნაინი სწავლება გაიაროს ამერიკის შეერთებულ შტატებში. აღნიშნულ პროგრამაში წელს კახეთიდან მხოლოდ ორი მოსწავლე მოხვდა, ორივე ჩვენი რაიონებით. №1 სკოლის მეთერთმეტე კლასის მოსწავლე ჩეთი ჩავიაშვილი და მეთორმეტე კლასის მოსწავლე ლევან ჩუთლაშვილი. ლევანი ვაშინგტონის შტატის ერთ-ერთ სკოლაში ისწავლის, ქეთი კი - ნიუ-იორკის შტატის ქალაქ ჰანნიპენიში.

გაზოთ „შირაკი“ სწორედ ქეთი ჩავიაშვილის დედას, ქალბატონ მზია ცყარუაშვილს შეხვდა და მისი შვილის ამერიკული სწავლის შესახებ ესაუბრა.

- ქალბატონი მზია, მოგვიყენოთ, როგორ მოხვდა თქვენი შვილი ქეთი ჩავიაშვილი ამერიკის შეერთებული შტატების სკოლაში ერთი აკადემიური სასწავლო წლის კურსის გასავლელად?

- საქართველოში ყოველწლიურად ტარდება ამერიკული პროგრამა **Flex-i**, რომელიც ასე იშიფრება: მომავალ ლიდერთა გაცვლითი პროგრამა. ფინანსისტების შერჩევა მიმდინარეობს სამ ეტაპად. სამივე ტურის გადალახვის შემთხვევაში მოსწავლეები გადიან გასაუბრებას ამერიკული საბჭოების წარმომადგენლებთან და თუ ეს ბოლო საფეხურიც წარმატებით დაძლია მონაწილეობა, ის ხდება ამ პროგრამის ფინალისტი. ყოველწლიურად საქართველოდან ამ პროგრამაში მონაწილეობს რთხიათასამდე მოსწავლე, ხოლო ფინალისტი ხდება მხოლოდ 45-50 მონაწილე. კვალიფიციური ამერიკული გამანაწილებელი ორგანიზაციები

ფინალისტებს საგანგებოდ შერჩეულ მასპინძელ ოჯახებში განათავსებენ და მოსწავლეების ადგილობრივ საჯარო სკოლებში ჩარიცხვის საკითხებს აგვარებენ. ამ პროგრამას მთლიანად აფინანსებენ ამერიკული საბჭოები და ამიტომ, მოსწავლეს უსასყიდლოდ უნდა მასპინძლობას ერთი აკადემიური წლის განმავლობაში. ეს ბავშვები ხვდებიან სულ ცალ-ცალკე შტატებში. ქეთი მოხვდები ნიუ-იორკის შტატის ქალაქ ჰანიბალში. მისი თქმით, ჰანიბალი ძალიან ლამაზი, მყუდრო ქალაქია. მასპინძლები კი, ძალიან გულითადები. ოჯახში ცხოვრობს მხოლოდ ცოლი და ქმარი, ქეთი კი მათი შვილობილია ამ ერთი წლის განმავლობაში. დედობილი სწორედ ამ გაცვლითი პროგრამის კოორდინატორია იმ შტატში, ხოლო მამობილი მასწავლებელი. სკოლა მდებარეობს სახლიდან 10 წუთის სავალზე და აქაური სკოლებისგან აბსოლუტურად განსხვავებულია. გაკვეთილების ხანგრძლივობა 80 წუთია, საგნებიც სულ სხვა: ამერიკის ისტორია, ფილოგნია, სამართალი, ინგლისური, ესპანური და ა.შ. სკოლაში უტარდებათ ასევე სპორტის და მუსიკის გაკვეთილები. ქეთისთან თითქმის ყოველ-დღიური საუბარი მაქვს და ამბობს, რომ მოსწონს როგორც სკოლა, ასევე მასწავლებლები, რომლებიც, მისი თქმით, ნამდვილი პროფესიონალები არიან და, ამავე დროს, გამოირჩევიან მოსწავლეების მიმართ საკმაოდ თბილი დამოკიდებულებით, მაგრამ ქეთი იმასაც ხშირად დასძენს, რომ ჩვენს მასწავლებლებთან ურთიერთობას მაინც ვერ შევადრი მათსასო, ჩვენ ხომ ქართველები ვართ, აქ კი მოსწავლე-მასწავლებლს შორის სხვანარი მეგობრული განწყობა.

- როგორი ურთიერთობა აქვს უცხო

ქვეყანაში მყოფ ქართველ გოგონას იქაურ მოსწავლეებთან?

- რაც შეეხება ბავშვებთან ურთიერთობას, ამბობს, რომ ბევრი ამხანაგი შეიძინა, მაგრამ ნამდვილი მეგობრები მხოლოდ საქართველოში ეგულება...გაკვეთილების შემდეგ ქეთი სხვადასხვა აქტივობებისა ჩაბმული, თამაშობს სკოლის

ფრენბურთის ნაკრებში, დადის პოპმუსიკის ჯგუფში და ასევე მღერის სასკოლო გუნდში. ახლავანს სკოლაში ჩატარდა პრეზენტაციების კვირეული და ქეთიმ წარმოადგინა პრეზენტაცია საქართველოზე, რომელმაც დიდი მონიშვნება დამსახურა დამსწრე საზოგადოებაში და კომპლიმენტიც ბევრი მიიღო - ასეთი შთამბეჭდავი პრეზენტაცია თავის ქვეყნაზე არასადროს არც ერთ ბავშვს არ გაუკეთებიათ... ქეთის აზრით კი ეს პატარა წარმატება სწორედ საქართველოს უსაშველოდ მონაცემების დამსახურებაა.

- როგორია ქეთის სკოლის შემდგომი დღის ნაწილი, რა გარემო ხვდება მას მიმდებ იჯახები?

- სასკოლო ცხოვრების დამთავრების შემდეგ ბავშვს მანქანით აკითხავენ „დედა“ და „მამა“ და მოჰყავთ სახლში, სადაც ქეთის ნამდვილად ხვდება ოჯახური სითბო: გერმიული სადილი და შთამბეჭდილებების გაზიარება ოჯახის წევრებთან, ხოლო შემდეგ თავაუღებელი შრომა გაკვეთილების სასწავლად. არ მინდა, სულ ქებასავით გამომიყიდეს, მაგრამ ქეთის კლასში ყველაზე მაღალი პროცენტული შეფასება აქვს (თვითონ ერთადერთი უცხოელია კლასში). შაბათ - კვირას ოჯახს ქეთი დაჲყავს სამოგზაუროდ მეზობელ შტატებში სხვადასხვალისებანიშნაობების სანახავად, მათთან ერთად არიან ხოლმე ქეთის პირველი მასპინძლები „ბებია“ და „პაპა“, რომლებიც დედობილის მშობლები არიან და იქვე ახლოს ცხოვრობენ. ეს ბებია-პაპა იმ ქალაქში ძალიან პოპულარული ხალხია და ქეთი მათ სამეცნიეროშიც ხშირად იღებენს ხოლმე დასვენების დღეებში. ერთი სიტყვით, ბავშვი უაღრესად კმაყოფილია მათი მასპინძლობით. ხოლო მასპინძლები კი თავიანთი უპრეტენზიო და

კარგად აღზრდილი (როგორც თვითონ უწოდებენ) სტუმრით. ამ პროგრამის მიზანიც ხომ თითქმის ეს არის - ურთიერთგაების გაღრმავება, აშშ-სა და მსოფლიოს სხვა ხალხებს შორის და აგრეთვე, მათ მიერ სხვა ქვეყნების კულტურის შესწავლა სწორედ ამ ბავშვების მეშვეობით.

- რას გნერი ხოლმე ყველაზე ხშირად თქვენი შვილი, რის ნოსტალგია აქვს?

- ერთ-ერთ წერილში, რომელსაც ეგრეთ წოდებული ინბოქსის საშუალებით ვწერ ხოლმე ერთმანეთს, ის მწერს - „დედიკა“, მე არ ვიცი სანამდვილები ამ პროგრამის დამარტენებებს რა მიზანი ამოძრავებდათ, მაგრამ პირადად ჩემთვის ამერიკაში ჩამოსვალას ის მიზანი ჰერნდა, რომ აქედან უფრო კარგად დამენახა, თუ რამდანად კარგი და დასაფასებელია ჩემი საქართველო თავისი ტრადიციებით, თავისი ადამიანებს შორის გულთბილი დამოკიდებულებებით, თავისი უნიტიერესი ხალხით და ყველაფერი იმით, რასაც ქართული და მართლა მშობლიური ჰერია...

და კიდევ, მადლობა მინდა გადავუხადო ყველა ორგანიზატორს, ვინც ამ საქმეს აკეთებს, ქეთის პედაგოგებს, იქ დამხვედრ პედაგოგებს და ოჯახს, სადაც ჩემი შვილია, მათ ქეთის იქ დიდებული დაბადების დღე გადაუხადეს ტორტი, ქართული კერძებით და ჩვენი ტრადიციების გათვალისწინებით, რაც ჩემი შვილისთვის ნამდვილი სიურპრიზი იყო. მადლობა მათ და პროექტის ყველაფერი კვეთის შემდეგ მიმდევად და მართლა მშობლიური ჰერია...

ნარმატებებს ვისურვებთ ქეთი ჩაფიაშვილს ცხოვრების მომავალ გზაზე, კვლავ უამრავი ნინსვლა ჰერნდებენ.

ხალხური პოეზიის ძღვანელი

12 ნოემბერს გამარჯვების
საჯარო სკოლაში სადღესასწაულო
განხყობა შეინიშნებოდა. ამ
დღეს სკოლამ, ისევე, როგორც
ყოველთვის, ახლაც ორიგინა-
ლურ და საინტერესო ღონისძიე-
ბას უმასპინძლა. ღონისძიებაზე
მოწვეული გახლდათ მთელი სო-
ფელი, მათთან ერთად რაიონის
ინტელიგენციაც, მოსწავლების
მიერ ნარმოდეგნილი ხალხუ-
რი ზეპირსიტყვიერების დღე-
სასწაულზე ყველას ჰქონდა
შესაძლებლობა, თავისი წილი
შემოწირულობა გაელო სოფელ
გამარჯვებაში ახლადნამოწყებუ-
ლი ტაძრის მშენებლობისთვის.
სკოლა სადღესასწაულოდ იყო
მორთული. მასპინძელმა ნამდ-
ვილი ხალხური პოეზიის ზეიმი
მოაწყეს. ღონისძიებაზე შემოსუ-
ლი თანხა, რომელიც ათას ლარა-
მდე მოგროვდა, სკოლამ ტაძრის
მშენებლობას შესწირა.

ხალხური შემოქმედებითი სული დაუკებელია და მრავალმხრივი. იგი ყოველ სფეროში ვლინდება განუმეორებელი სიხალასითა და თავისთავადობით, სწორედ ხალხური პოეზიის მასპინძლობის სურვილი გასჩენიათ სკოლის უფროსკლასელებს. ხალხური ზეპირსიტყვიერების ზემზე მისულ სტუმრებს, თანასოფლელებს, მშობლებს სკოლა საოცრად მორთული დახვდათ, დერეფნები და დარბაზი სავსე იყო ხალხური რენტვის ნომუშებით: ფარდაგებით, თიხის ნამუშევრებით, მონაული კალათებით და შემოდგომის ნობათით. სტუმრები

ვებმა წარმოთქვეს ის ლექსები და სიმღერები, რომლებიც ამგვარი შრომის დროს იქმნებოდა და ითქმოდა. მათ გვიმღერეს სიმღერა, „ვთოხენოთ და ვთოხენოთ.“ შემდეგ კი საგმირო, სამონადირო და სასიყვარული ბალადებს მიუძღვნეს ლექსები „შემომტყარა ყიზჩაღი“ და „თავფარაზენელი ჭაბუკი“. წარმოითქვა ანდაზები, შარადები, შესიტყვებები. ღონისძიებას არ აკლდა გულმზურვალე მაყურებელი და აპლოდისმენტები, ისე რომ, დასასრულს კმაყოფილების ემოციით მოცულ გადაჭედილ დარბაზში დიდხანს, დიდხანს გრძელდებოდა ოვაციები. სტუმრებს შორის გახლდათ დედოფლისწყაროს საგანმანათლებლო რესურსცენტრის დირექტორი მიხეილ ბახუტაშვილი, სოფელ გამარჯვების რწმუნებული გიორგი ჭინჭარაული და სოფლის კოლორიტი, სოფლის კულტურული ცხოვრების ზედმინევნით მცოდნე და დამფასებელი, ზურაბ ბიკაშვილი, რომლებმაც მონონება გამოხატეს აღნიშნული ღონისძიების წარმატებით განხორციელებისთვის და კვლავაც წინსცვლა უსურვეს სკოლას. დასასრულს, დამსწრე საზოგადოებას სიტყვით მიმართა სკოლის დირექტორმა თამარ ბატიაშვილმა, ხოლო ღონისძიებიდან შემოსული შემონირულობა, იმავე დღეს ჩაირიცხა სოფელ გამარჯვების ღვთისმშობლის სახელობის ტაძრის შენებლობისთვის არსებულ ანგარიშზე.

ანსამბლი „იმედი“ ქველმოწევაზე გითვალისწინებული

ბოლო ერთი ნლის განმა-
ვლობაში დედოფლისწყაროში
კულტურულმა სფერომ აღირ-
ძინება დაიწყო. მიუხედავად აქ
არსებული ჯერ კიდევ უამრავი
პრობლემისა, ამ გუნდის ნარ-
მომადგენლობა ენთუზიაზმს არ
კარგავს, სულ უფრო ლამაზი
და საინტერესო ღონისძიებების
მოწყობისათვის. 9 ნოემბერს
კულტურის სახლში საქველ-
მოქმედო კონცერტი გაიმარ-
თა ბავშვთა ქორეოგრაფიულ
ანსამბლ „იმედის“ ეკიდით. კონ-
ცერტზე გაყიდული ბილეთე-
ბის თანხა მოხმარდება ელის
და მახათას მთაზე არსებული
სამონასტრო კომპლექსის მშე-
ნებლობას. ამით ანსამბლის
ხელმძღვანელ-ქორეოგრაფებმა
ხვიწა ზუბიაშვილმა და ნინო კო-
ბაიძემ ბავშვებს კიდევ ერთხელ
შთააგონეს, თუ რამდენად
მნიშვნელოვანი და კეთილშო-
ბილური საქციელია ქართვე-
ლისათვის ქართული ეკლესია-
მონასტრების მშენებლობაში
მონაწილეობის მიღება, თუმცა,
როდესაც ბავშვი ქართული ცეკ-
ვის ხელოვნებას ეუფლება, ამით
მას, თავისთავად, ხელი ეწყობა
სამაგალითო ქართველ ვაჟეა-
ცად და ქართველ ქალად ჩამო-
ყალიბებში.

ანსამბლი „იმედი“ თითქმის
შეიდი წელია არსებობს ჩვენს
რაიონში, იგი ამ ხნის მანძილზე
იყო მრავალი ფესტივალის გა-

მარჯვებული, ჩატარა 3 სოლო
კონცერტი და ერთი საიუბილეო
საღამო 5 წლისთავზე. ისინი
აგრეთვე საქართველოს სხვა-
დასხვა კუთხეში ჩატარებული
ფესტივალების გამარჯვებულე-
ბი და ლაურეატები არიან. ამ
საქველმოქმედო კონცერტის ჩა-
ტარების იდეაც მათ ეკუთვნო-
დათ, თუმცა საღამო თავისი
შინაარსის გამო დიდ მხარდაჭე-
რას საჭიროებდა. მართლაც,
ბევრი ადამიანი ჩაერთო ამ სა-
ღამოს მონაცემები. ესენი არიან:
დედოფლისწყაროს მუნიციპა-
ლიტეტის გამგებელი ირაკლი
შიოლაშვილი, საკრებულოს
თავმჯდომარე ლევან ნატროშ-
ვილი, გამგების განათლების,
კულტურისა და სპორტის სამ-
სახურის უფროსი თამარ თა-
მაზაშვილი, კულტურისა და
სპორტის სამსახურის უფრო-
სი ნინო ბახუტაშვილი, სოფელ
ხორნაბუჯის გამგებელი ტა-
რიელ ღარიბაშვილი, ლიბერთი
ბანების ფილიალის დირექტორი
ნანა ტოლიაკიშვილი და სხვ.

ანსამბლ „იმედის“ მიერ წა-
მოწყებული ამ საქველმოქმე-
დო საღამოს მხარდასაჭერად
დედაქალაქიდან ჩამოსულები
იყვნენ და ონისძიება მიჰყავ-
დათ საქართველოს დამსახურე-
ბულ მსახიობსა და მომღერალს-
ნუგზარ კვაშალს და კულტურის
სამინისტროს წარმომადგენელს
ნინო გელაშვილს.

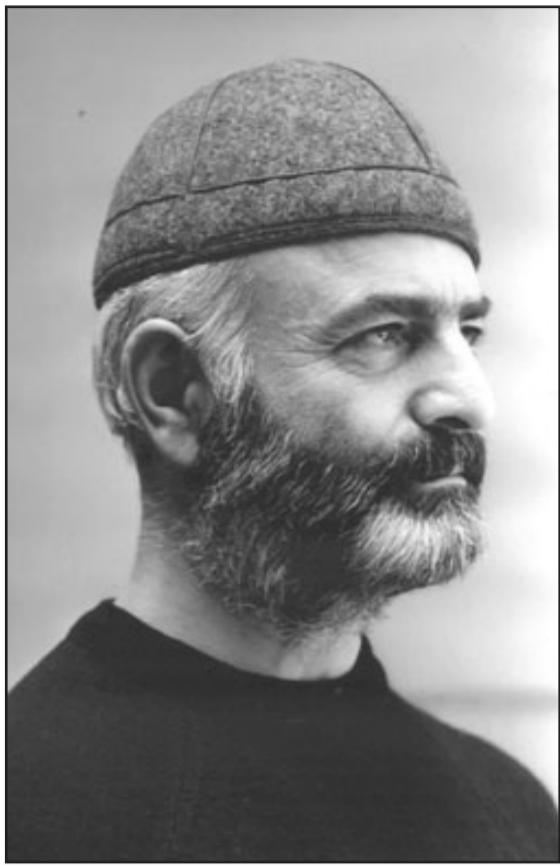
„ორი ჯუჯავა“ მონაწილე
მსახიობის დანახვაშ სცენაზე პა-
ტარები გაახარა და გააღცა. ტე-
ქნიკური ხარვეზების მიუხედავად,
რაც ელეგტონერგიის მოულოდ-
ნელმა გათიშვამ გამოიწვია, დარ-
ბაზში მსახიობსა და ბავშვებს
შორის ნამდგილი სანახაობა გაი-
მართა. ბატონმა ნუჯზარმა ალფრ-
ოვანება ვერ დაფარა ანსამბლის
მონაწილეების მიმართ, რომლე-
ბსაც ასეთ როტულ პირობებში
უხდებოდათ კულისებში ფორმე-
ბის გამოცვლა სიცივის გამო და
იმედი გამოთქვა, რომ მომავალში
მათ აუცილებლად გაუუმჯობეს-
დებათ პირობები. მან სიამაყით
აღნიშნა, რომ ჩვენი რაიონი ლირ-
სეული რაიონია საქართველოში,
რომ ქვეყნის მომავალი პრემიერი
დედოფლისნუაროელია, რომ ფი-
როსმანის სამშობლოა და რომ,
დროა, ეშველოს და მიეხედოს
ყველაფერს.

არასოდეს დაცუმულა სულიერად,
ის ყოველთვის ამაყად იდგა ფეხ-
ზე და ერთგულად ემსახურებოდა
ჩვენს სამშობლოს.

ელექტრონული სამართლი

ବୁନ୍ଦେଳିକା ପରିଷଦ

„ძალოვებან, მაშ, გიგოსთან რო
სიტყვასა დაგაბარებ, ესე უთხარის:
შენ გენაცყლუ, გიგოვებან, როგორც
იმ ხალხს ჩემი სახელი უწვენე და
გადამკიდე, ისე მომაშორე. მგათა
არც ქება-დიდება მინთა, არც არა-
ფერო! გაზეთში გამოიშვეს, გა-
ძლიანძლეს!.. როგორც აქამდე მიხ-
ნავ და მითესავს, ისე უნდა ვხნა და
ვკისებ!“

ნიკო ფირმასეანაშვილი

2013 წლის 11 აპრილის საღა-
მოს საქართველოს მწერალთა
კავშირის აპარატის ერთ-ერთმა
მუშავემა მოულოდნეულად ბინაზე
დამირეკა და ამისსა: 2012 წლის
თებერვალში 70 წლის რომ ხდებო-
დით, წინასანარ არც თქვენ შეგვა-
ტყონინეთ, ჩვენც გამოგვპარია
და თქვენი ფოტოსურათი, წიგებ-
ბი და ბიგრაფიული მონაცემები
ახლა მაინც მოგვტანეთ, „სა-
ტყვამადლონი“ იუბილარისადმი
ერთა მშენებელი მისალმება რომ
გამოვაქვეყნოთ.

აბან გრძელ საგონებელი ჩა-
მაგდო. (ჰსაღა, ადვილზე ადვილია
მისალმების ტრადიციული დაწყე-
ბა.

„საქართველოს მწერალთა კავშირმა იყბილარს მისალმება გაუგზავნა. მისალმებაში ნათქვა- მია: ჩევნო ძვირფასო მეგობარო და კოლეგავ!“

მარგარად მერე? მერე რა უნდა უთხრან იმ „ძეგირფას მეგობარ-სა და კოლეგას“ რომელსაც 2010 წელს გამოიცემულ „უახლესი ქართული პოეზიისა და პროზის ანთოლიგიაში“ — საქართველოს მწერალთა კავშირის ტერიტორის-ტურმა ხელმძღვანელობაშ არასასურველი მწერლებსადმი ჯერ იპტიკურისამიზინან შაშსანად რომ გამოიყენა, ლამის საივახო და ნაცნობ-თანამეობასეთა ალბომებს დაამსგავსა, მერე თვალსასხვევი ზარზეიმიანი პრეზენტაცია გამართა, ბოლოს კი მოულოდნელად მნარე სიმართლე რომ გაქცევინდა, თვითონ ხელყები მონდომებით

დაიბანს, ხოლო ყველაფერი ფარი-
სკვლური უტიტორობით ორიოდე
დღმნაშავეს გადააძრალ! — პანა
მოთხრობაც კი არ დაუბეჭდს და
თავიანთი ჭყუით, სულ ამიშანთეს
მწერალთა საქმილან! თუმც მერე
ჟურნალის „ქართული მწერლო-
ბა“ რედაქტორმა, ბატონმა ლევან
ბრეგაძემ — ამ აპურადაგდებული
მოთხრობის ასავალ-დასავალი
შეგნებულად რომ არ ეცნობა,
რათა მავანთაგან დაზისლული
ავტორისასადმი ჭეშმარიტების სა-
ზიანო სიბრალურ-თანაგრძნობა
არ გამოიჩინა - „ნამიერ შურს“
სუთ გვერდში ჩატეული შედევრი

საქართველოს მცხოვრილი კავშირის ხელმძღვანელობას,
ლიტერატურული პრემიების გამგებლებს

უწოდა და უურ-
ნალის მომდევნო
ნომერშივე (2010
წ. №12) გამოა-
ქვეყნა.

მომტკრელი განცხადება უკანვე
გამომეთხოვე, სანამ ადრესატა-
მდე მიაღწევდა! მაგრამ დამაგ-
ვიანდა: სამდივნოს გაკორებულ-
მა თანამშრომელმა, ქ-ნაა ნინო

ლი გრძელვადიანი ზეპირი პრო-
გრამშის ბუნებრივ გაგრძელებად
ნარმოვიდგინება. ის კი არა, გულში
მიხარდა კიდევ — ამ „საიუბი-
ლეო მისამაცებას“ რომ გადამარჩი-
ნი მისამაცებას.

მავნის პრემიის ლირს სულაც არ
იყავო, მაგრამ ცრემლის ფრქევევით
ფეხებს რომ მილოუკავდი და ის-
ვენებოდდი, მეც ვიღა არ შევაწუხე
და რაღა არ ჩავიდინე, შენისთა-
ნა მათხოვრისთვის ის საოცნებო
პრემია რომ მოემავებინათ, შენ კი
უმადური გამოდექით.

ტურქული პრემიერის უსტაბაშვილის მიმდევად მიამიტება მართლად თავისი არაპროფესიული უცოდ-ველიბით ან სულაც გასაკითხა-ვი მათხორერსადმი გამოწინილი ბიუროკრატიული გულმრინებულე-ბით ანგირითობის პრემიერისთვის საქართველოს დაათვრევნ, მაგ, ამ სახუალმა რადა დაამზადო და — როგორც უპატრონო კატას ფილტების ანათალი, მეც ისე გად-მომიდგეს რომელიმე პრემია, ამას რა აზრი ექნება?!

ანდა, მთილად უარესა: გაძო-
როტებულიმა ლიტერატურულის
კუკლუსქს კლანელებმა დამცირების
მიზნით მავნებლურად შექმნილ
ლაურეატთა ნახირში გასათქვევა-
ფად „მრგვალი თაროლის“ ანონა-
რებით რომელიმე პრემია „მაჟიტ-
რის“ ტყვიასავით რომ მომაჭიდონ,
ცხადა, უკვე თვალახელილი ა-
ზოგადობაში მართვა ამას გაიზი-
ქრებს ან ნამოიძახებს: ეს უთავა-
მოყვარეო ჯერად მეტრიშვილოც,
ალბათ, ვიდაცას მტვრიან ჩემქმებს
ულოკვდა ანდა შექმუშელი კარის
კალთას უკოცნდა, თორემ ისე
კინ რას მისცამდა!!!

მერე მით და კინგცე — პრე-
მისისთვის არამცუუ არ იქნაოდა,
არამედ ჭირივით უფროხოდი კი-
დეც!

ნო, ვთხოვ და ვაფრთხილებ: მე არანავთ პრემიას არ ვიმსახურებ, არც მოვკეთ და, ცხადია, ვერც მოვიღიძე! ამტკიც თავს ტყუდოუძრა-ლოდ ნურგინ განძინებებს!

საზენიტო-სარაკეტო პოლშეტი სამი წელი სულ რიგით ჯარის-კაჯად ვირიცხბოდი. მერე სხვა-დასხვა სამსახურისც მხოლოდ უბრალო თანამშრომელი ვიყავი ხოლმე და სრულებრივ ბუნებრივად შემსისხლონკლა უჩინებდლებო, რიგითა მუშაკის საჭიროება, მო-ვალეობა, მიზიდულობა, ლირსე-ბა და ბევრისთვის მოუწვდომელი მშვენიერება!

ქართულ მწერლობაშიც ერთი რიგით სუჯითასამნერებაზი ჯა-რისკაცი ვარ და მტკიცედ მაკეს გადაწყვეტილი, ასევე სუჯითა-სამნერებაზიან რიგით ჯარისკაცად დაგრძერ როგორც სიცოცხლის პა-თავმოს ას სა კომისი შემოვა ა-

ლომდე, ისე სიყვდილის ძეგლებაც.
პერალ მესრიშვილი
19. 01. 2013 6.

გთხოვთ, დროზე შემატყობი-
ნოთ წერილის ბეჭი.
ბინის ტელეფონი: 2 52-17-34

(დაიბეჭდა ლიტერატურულ
გაზეთში „გალაქტიონი“)

სადღესასწაულო ცირკა

7 ნოემბერს დედოფლისნაცვლის დევოტობის მიმინდების სახელმისი საკათედრო ტაძრის ხორბაზესა და პერთის ეპისკოპოსმა მეუფექტ მელქისედეკის ჩიმოაბრძანა პერთისა შინა წამებულისა წმიდა მიქაელ ყუროშვილის ხატი, რომელიც სპეციალურად ჩვენი ტაძრისთვის დაიწერა. მეუფექტ აღავლინა საჯამოთულო პარაკლისა, რომელსაც უძრავი სტემარი და მრევლი დაესწრო. ეს სიმინდე კიოტში ჩასმული სპეციალურ ადგილზე დამაბრძანა მეუფექტ და მინ სამუდამოდ საკათედრო ტაძრში დაივანა.

წმიდა მიქაელ ყუროშვილი, რომელიც მუსლიმების წესით ცხოვრის ბაზარის ტავად ეზიარა ქრისტეს სიყვარულს და ბევრი ქართველი მოაქცია, თვითონ კი მომამეობრივად აღსრულა. მეც ჩემი ლექსით გამოვხატავ ამ დიდი წმიდანისადმი მოკრძალებას:

მ-ართნად იცხე წამება, დიდ სარდალო,

ი-ქებ გვირგვინად დაიხურე კახეთ ჭერეთი.

ქ-რისტეს დიდ გზას ეკ მოგრძიეს ჭირთა მაჟარო,

ა-ს დამშე დიდი რწმენით უუბნელეთი.

ც-ელეიის წწული ზეციდან ეკვირგვე გვირგვინად გებდა.

ლ-ოცფია აზაპეა ქრისტეს მაღლით საცხე ხელები,

ყ-ოვლით სულით დაგვე ეკიდრეთ ერთ გულის ფუთება,

უ-არევით და დაამარცხეთ სისლის მსმელები.

ლ-ამაზი სული არას დეს გამოიტირე.

ო-მგა დახა დილი აღიმართე ქრისტეს მსელარი,

ქ-ე უკვდავებით გადალახე ცეოვრება მმიმე.

პ-ერვი ერ დაქოთ, ერ მოგიკლა გული მეგდარი.

ი-ლოცებს მრევლა, შენ ელოცეით გაეძლიერდებით,

ლ-ძმრად მიგ დევდა ქრისტელობა, ერ მოგ შეთ მტრმა,

ს-ანთელ-სა ემელად მაგ წამებას შევერტედებით,

დიდი წამებით დაგვიმეგიდრე ჩექ უფლის რწმენა.

მრევლის სახელით მაღლით მეუფექტ ასეთი დიდი სა- წერისათვის.

ყველას გვეწოდეს და გვფარავდეს ამ დიდი წმიდანის მადლი.

მაია მოსულივილი

მ რ ე ნ ა მ რ ე რ ე ბ ი

ჩემი კეთილი და ლამაზო შეიოლო, შენი დაბადების დღე 13 ნოემბერი მეექვედ მოვიდა უშენოდ - 23 წლის ხდები. გილოცავთ, შეილო! ცრემლით, უსაზღვრო მოფერებით, შმინდა დანთლებით მოვედით და ცრემლინი ყვავილებით შეგინერ საფლავთ. დაგინოგ 23 სანოეთ. უფლს შევე- დედო, რომ ნათელი ამყოფის შენი ლომაზი სული.

არაფერია იმაზე მმიმე, როცა საყვარელი ადმინის დაბადების დღეს გაყინულ სურათთან ცრემლებით, ყვა- ვილებით და სანთლებით ხდები. როგორ მიჭირს ყველა- ფერი, მაგრამ სხვა გზა არ ჩანს. რა სატანჯველო ყოფილა შეილი რომ გენატრება და გამოსავალი არაერთი, გარდა გაყინული ქეის და ჩარჩოში ჩასმული სურათისა მოსატრე- ბით და მოგონებებით ვანთებთ სანთლებს და მივუყებით გზას, როლოს შეხედრით როგორ მინდა, სიზმოშრმი მაინც მოვე- რო და დაგიოცნა ლამაზი თვალები, ჩაგირა გულში და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს ქეის და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს იქ. უკვდავთა სამართლებრივი გრძელება, ჩემი ილიკო. დორის მინენელობა არა ეკს შეილო, შენ მუდმ ჩემიან ხარ, აქ, გულისგული.

სკველობი, კარგის მოკვლისთვის წეტავ ვინ გეტყვის ქებას? - რატომ, წუთუ ამ წუთა-

გზას, რომელიც, ბოლოს და ბოლოს, შეხედრით როგორ მინდა, სიზმოშრმი მაინც მოვე- რო და დაგიოცნა ლამაზი თვალები, ჩაგირა გულში და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს ქეის და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს იქ. უკვდავთა სამართლებრივი გრძელება, ჩემი ილიკო. დორის მინენელობა არა ეკს შეილო, შენ მუდმ ჩემიან ხარ, აქ, გულისგული.

შენი მონატრისული დედა: ნათელა იამ- გაფილ-შარვები, მეულე თაშნე, შეოლება: ისა და ილიკო გრძელები.

მე ისლა დამრჩენია, ერთხელ კიდევ მოგილოცა დაბადების დღე, ვეფერო უფალს შენი სპეცია, ლამაზი სული მუდმივად ამყოფის ნათელში.

ძალიან მძიმე უშენოდ ცხოვრება, მაგრამ მჯერა, როგორ მინდა მოვე- რო და დაგიოცნა საფლავი და ჩაგირა გულში და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს ქეის და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს იქ. უკვდავთა სამართლებრივი გრძელება, ჩემი ილიკო. დორის მინენელობა არა ეკს შეილო, შენ მუდმ ჩემიან ხარ, აქ, გულისგული.

შენი მონატრისული დედა: ნათელა იამ- გაფილ-შარვები, მეულე თაშნე, შეოლება: ისა და ილიკო გრძელები.

მე ისლა დამრჩენია, ერთხელ კიდევ მოგილოცა დაბადების დღე, ვეფერო უფალს შენი სპეცია, ლამაზი სული მუდმივად ამყოფის ნათელში.

ძალიან მძიმე უშენოდ ცხოვრება, მაგრამ მჯერა, როგორ მინდა მოვე- რო და დაგიოცნა საფლავი და ჩაგირა გულში და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს ქეის და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს იქ. უკვდავთა სამართლებრივი გრძელება, ჩემი ილიკო. დორის მინენელობა არა ეკს შეილო, შენ მუდმ ჩემიან ხარ, აქ, გულისგული.

შენი მონატრისული დედა: ნათელა იამ- გაფილ-შარვები, მეულე თაშნე, შეოლება: ისა და ილიკო გრძელები.

მე ისლა დამრჩენია, ერთხელ კიდევ მოგილოცა დაბადების დღე, ვეფერო უფალს შენი სპეცია, ლამაზი სული მუდმივად ამყოფის ნათელში.

ძალიან მძიმე უშენოდ ცხოვრება, მაგრამ მჯერა, როგორ მინდა მოვე- რო და დაგიოცნა საფლავი და ჩაგირა გულში და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს ქეის და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს იქ. უკვდავთა სამართლებრივი გრძელება, ჩემი ილიკო. დორის მინენელობა არა ეკს შეილო, შენ მუდმ ჩემიან ხარ, აქ, გულისგული.

შენი მონატრისული დედა: ნათელა იამ- გაფილ-შარვები, მეულე თაშნე, შეოლება: ისა და ილიკო გრძელები.

მე ისლა დამრჩენია, ერთხელ კიდევ მოგილოცა დაბადების დღე, ვეფერო უფალს შენი სპეცია, ლამაზი სული მუდმივად ამყოფის ნათელში.

ძალიან მძიმე უშენოდ ცხოვრება, მაგრამ მჯერა, როგორ მინდა მოვე- რო და დაგიოცნა საფლავი და ჩაგირა გულში და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს ქეის და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს იქ. უკვდავთა სამართლებრივი გრძელება, ჩემი ილიკო. დორის მინენელობა არა ეკს შეილო, შენ მუდმ ჩემიან ხარ, აქ, გულისგული.

შენი მონატრისული დედა: ნათელა იამ- გაფილ-შარვები, მეულე თაშნე, შეოლება: ისა და ილიკო გრძელები.

მე ისლა დამრჩენია, ერთხელ კიდევ მოგილოცა დაბადების დღე, ვეფერო უფალს შენი სპეცია, ლამაზი სული მუდმივად ამყოფის ნათელში.

ძალიან მძიმე უშენოდ ცხოვრება, მაგრამ მჯერა, როგორ მინდა მოვე- რო და დაგიოცნა საფლავი და ჩაგირა გულში და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს ქეის და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს იქ. უკვდავთა სამართლებრივი გრძელება, ჩემი ილიკო. დორის მინენელობა არა ეკს შეილო, შენ მუდმ ჩემიან ხარ, აქ, გულისგული.

შენი მონატრისული დედა: ნათელა იამ- გაფილ-შარვები, მეულე თაშნე, შეოლება: ისა და ილიკო გრძელები.

მე ისლა დამრჩენია, ერთხელ კიდევ მოგილოცა დაბადების დღე, ვეფერო უფალს შენი სპეცია, ლამაზი სული მუდმივად ამყოფის ნათელში.

ძალიან მძიმე უშენოდ ცხოვრება, მაგრამ მჯერა, როგორ მინდა მოვე- რო და დაგიოცნა საფლავი და ჩაგირა გულში და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს ქეის და ვიგრძნო შენი სიცოცხლეს იქ. უკვდავთა სამართლებრივი გრძელება, ჩემი ილიკო. დორის მინენელობა არა ეკს შეილო, შენ მუდმ ჩემიან ხარ, აქ, გულისგული.

შენი მონატრისული დედა: ნათელა იამ- გაფილ-შარვები, მეულე თაშნე, შეოლება: ისა და ილიკო გრძელები.

მე ისლა დამრჩენია, ერთხელ კიდევ მოგილოცა დაბადების დღე, ვეფერო უფალს შენი სპეცია, ლამაზი სული მუდმივად ამყოფის ნათელში.

ძალიან მძიმე უშენოდ ცხოვრება, მაგრამ მჯერა, როგორ მინდა მოვე- რო და

